



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**U 1647/05**  
**15.12.2005. godina**  
**Beograd**

**U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Obrada Andrića, članova veća, sa sudskim savetnikom Ljiljanom Jevtić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa advokat AB, protiv rešenja Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije u Beogradu, broj 553-02-626/2004-10 od 8.11.2004. godine, u predmetu materijalnog obezbeđenja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15. decembra 2005. godine, doneo je

**P R E S U D U**

Tužba SE ODBIJA.

**O b r a z l o ž e n j e**

Osporenim rešenjem odbijena, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Centra za socijalni rad opštine Kruševac Up. br. 2086/04 od 31.5.2004. godine, kojim je tužilji prestalo pravo na materijalno obezbeđenje porodice, sa 1.6.2004. godine.

U podnetoj tužbi, preko punomoćnika, tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da sinovi BB i VV ne žive sa njom, a da tužilja živi samo sa maloletnim unukom, da su ukidanjem materijalnog obezbeđenja dovedeni u pitanje životi tužilje i maloletnog unuka. Ističe da je pogrešan zaključak tuženog organa da porodica tužilje ostvaruje prihode iznad nivoa socijalne sigurnosti za četvoročlanu porodicu. Stoga smatra da je osporenim rešenjem povređen zakon na njenu štetu i predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je tužilja bila korisnik prava na materijalno obezbeđenje po rešenju prvostepenog organa od 21.4.1997. godine, da je na osnovu Nalaza, ocene i mišljenja prvostepenog organa veštačenja RF PIO broj 447/599 od 18.11.1997. godine tužilja nesposobna za rad i privređivanje. Takođe, vidi se da je prvostepeni organ u Nalazu i mišljenju o činjenicama o kojima se ne vodi službena evidencija broj 2086/04 od 31.5.2004. godine, a na osnovu uviđaja na licu mesta utvrdio da tužilja živi u četvoročlanom domaćinstvu sa sinovima BB i VV i maloletnim unukom, kao i to da su tužiljini sinovi u prvom kvartalu 2004. godine propustili da ostvare prosečan mesečan prihod u iznosu od po 2.500,00 dinara radnim angažovanjem na stovarištu robe i materijala pet dana u mesecu za dnevnicu od po 500,00 dinara. Prema uverenju Republičkog geodetskog zavoda od 1.4.2004. godine vidi se da tužilja ostvaruje i prihod od poljoprivredne delatnosti u prosečnom mesečnom iznosu od 11,81 dinar, a da je nivo socijalne sigurnosti utvrđen za četvoročlanu porodicu na području opštine Kruševac u prvom kvartalu

2004. godine, na osnovu zvaničnih statističkih podataka Republičkog zavoda za statistiku iznosio 4.929,90 dinara. Imajući u vidu navedeno, pravilno je prvostepeni organ svojim rešenjem od 31.5.2004. godine, u postupku revizije, ukinuo tužilji pravo na materijalno obezbeđenje porodice počev od 1.6.2004. godine.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je pravilno postupio tuženi organ kada je istim odbio kao neosnovanu žalbu tužilje izjavljenu na rešenje prvostepenog organa. Ovo stoga što je odredbom člana 10. Zakona o socijalnoj zaštiti i obezbeđivanju socijalne sigurnosti građana ("Službeni glasnik RS" broj 36/91...29/01), regulisano da materijalno obezbeđenje pripada pojedincu, koji živi sam, odnosno porodici koja ostvaruje prihode ispod nivoa socijalne sigurnosti utvrđenog ovim zakonom. Kako je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja utvrđeno da tužilja živi u četvoročlanom domaćinstvu sa sinovima BB i VV, koji su radno sposobni i sa maloletnim unukom, te da su sinovi u prvom kvartalu 2004. godine propustili da ostvare prosečan mesečan prihod u iznosu od po 2.500,00 dinara radnim angažovanjem na stovarištu robe i materijala pet dana u mesecu za dnevnicu od po 500,00 dinara, to prosečan prihod porodice tužilje u prvom kvartalu 2004. godine je iznad nivoa socijalne sigurnosti za četvoročlanu porodicu u tom periodu i porodica tužilje smatra se materijalno obezbeđenom u smislu člana 10. Zakona o socijalnoj zaštiti i obezbeđivanju socijalne sigurnosti građana.

Sud je cenio navode iznete u tužbi, da tužilja ne živi u četvoročlanom domaćinstvu, već sa svojim maloletnim unukom, ali nalazi da su bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer u spisima predmeta postoji potvrda MZ GG broj 59/03-1 od 8.4.2003. godine i izjava dva svedoka od 30.3.2004. godine iz kojih se vidi da ona živi u četvoročlanom domaćinstvu.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

#### PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15. decembra 2005. godine, U.1647/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn